

vedtages, er Sagen dermed endt, idet det saa er givet, at der ikke vil kunne opnaaes Enighed om Lovforslagets Affattelse imellem de toende Thing. Forhandlingen over Sagen er aabnet; jeg giver Ordet til Udvalgets ærede Ordfører, som nu er det 9de kongevalgte Medlem.

Ordføreren. Jeg skal tillade mig at bringe i Erindring, at det nu foreliggende Lovforslag forelagdes først i Folkethinget og, efterat Behandlingen der var tilendebragt, blev indbragt hertil, uden at Justitsministeren vilde modtage det i den Skikkelse, hvori det da forelaa. Der blev imidlertid foretaget forskjellige Mæglingforsøg i det Udvalg, som dette Thing havde nedsat for saavidt muligt at bringe en Overensstemmelse tilveie. De nærmere Omstændigheder herved troer jeg det rigtigt her lidt nærmere at omtale. Udvalget stillede sig den Opgave at træde mæglende op imellem Justitsministerens Anskuelse og Folkethingets Anskuelse; Justitsministeren fastholdt nemlig i alt Væsentligt Lovforslaget, saaledes som han oprindeligt havde forelagt det. Det lykkedes ogsaa Udvalget i de Forhandlinger, som førtes med Ministeren, at komme til Enighed med ham, og Thinget stadfæstede den Overenskomst, som paa den Maade var sluttet. Det, hvorom det væsentligt dreiede sig, var de to første Classers Lønning, idet nemlig ved Loven af 1861 den første Lønningsklasse var sat til 3,000 Rd. og anden Lønningsklasse til 2,500 Rd., begge med Alderstillæg. Justitsministeren havde afrundet Sædtillæget til 200 Rd. og opført første Lønningsklasse med 3,200 Rd., anden Lønningsklasse med 2,700 Rd. Folkethinget havde istedet derfor sat 3,000 Rd. og 2,600 Rd. Den Mægling, som Udvalget nu søgte at tilveiebringe, gik ud paa at tilstaae samtlige Netsbetjente samme Afgang til Alderstillæg. I Loven af 1861 var der en anden Bestemmelse om Alderstillæg for de to første Classer end for de øvrige Classer, og Udvalgets Mægling gik ud paa at beholde de Lønninger, Folkethinget havde vedtaget, men at rette Bestemmelsen om Alderstillæg saaledes, at den blev eens for alle Lønningsclasser. Derpaa gik ogsaa Justitsmini-

steren ind, og Forhandlingerne her i Thinget tilendebragtes altsaa under Enighed med Ministeren. I det af Thinget nedsatte Udvalg bragte man det under Overveielse, hvorvidt den Fremgangsmaade i og for sig var rigtig, som jeg har tilladt mig at betegne, den nemlig, i Udvalget strax at søge at opnaae et Resultat, hvorved man kunde blive staaende. Da det var lykkedes at bringe en Overenskomst tilveie med Justitsministeren, og denne var af en saadan Bessaffenhed, at den med Føie kunde betegnes som en Mægling mellem Justitsministerens Anskuelse paa den ene Side og den af Folkethinget tilkendegivne Anskuelse paa den anden Side, saa troede Udvalget at følge den Fremgangsmaade, der baade i og for sig maatte betragtes som den værdigste for Forhandlingerne mellem de to Thing og tillige som den, der ad den korteste og sikreste Veie vilde føre til Maalet, naar man strax gik til at udtale, hvad man troede, Thinget burde fastholde. Dette besluttede man, skjøndt jeg nægter ikke, at jeg nærede nogen Tvivl om, hvorvidt det vilde være hensigtsmæssigt at bruge dette Netto-system istedetfor det almindelige og ellers benyttede Brutto-system; man troede imidlertid som sagt, at det var rettest for Thinget at bruge denne Fremgangsmaade, idet den hurtigt vilde lede til et Resultat. Dette har imidlertid ikke viist sig at være Tilfældet. Da Udvalget forelagde Sagen her i Thinget, stilligede dette ubetinget dets Indstilling. Sagen gik til Folkethinget, som fastholdt sin Opfattelse, er atter kommen tilbage, og et Fællesudvalg er blevet nedsat. Men jeg vil gjøre opmærksom paa, at dette Fællesudvalg er ikke nedsat efter dette Things Forlangende; thi, som Sagen forelaa, efterat Udvalget havde tilveiebragt en Overenskomst med Justitsministeren og derved var gaaet til den yderste Grændse, som det troede at kunne gaae til for at opnaae en Overenskomst og saa med det andet Thing, var man ogsaa enig om, at derved skulde det have sit Forblivende, og herved, at vi ikke efter Sædvane begjærede Fællesudvalg nedsat, uimodskjøndt Overenskomst ikke var opnaaet, har dette Thing villet betegne sin Stilling til Sagen. Det var da det andet Thing, som nu